

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 020780 21 Kž 2
Sarajevo, 09.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr Božidarke Dodik kao predsjednice vijeća, Jasmine Begić i Slavka Pavlovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.A., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog A.A., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020780 21 Kv 3 od 26.01.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.02.2021. godine, donio je

R J E Š E N J E

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja optuženog A.A., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020780 21 Kv 3 od 26.01.2021. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020780 21 Kv 3 od 26.01.2021. godine, prema optuženom A.A., protiv kojeg je u toku krivični postupak zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), nakon potvrđivanja optužnice u smislu člana 151. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), produžen je pritvor za dva mjeseca, koji po tom rješenju može trajati najduže do 26.03.2021. godine ili do nove odluke suda. Optuženom je pritvor produžen iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio branitelj optuženog A.A., advokat T.R. iz T. (u daljem tekstu: branitelj), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se njegova žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitaio pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporavajući prvostepeno rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj optuženog u žalbi prigovara da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama u vezi pravne kvalifikacije krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret.

Ovaj sud nalazi neprihvatljivim navedeni žalbeni prigovor branitelja, budući da iz obrazloženja pobijanog rješenja (strane 3. do 7.) slijedi da je prvostepeni sud na temelju ocjene prezentiranih dokaza, naveo razloge zbog kojih smatra da postoji osnovana sumnja da se u radnjama optuženog stiču obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, pa slijedom toga nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju branitelj u žalbi ukazuje.

Nadalje, branitelj optuženog u žalbi smatra pogrešnim zaključak prvostepenog suda o postojanju osnovane sumnje da je njegov branjenik učinio krivično djelo za koje se tereti. U tom smislu ističe, da svjedoci A.S. i M.B. ne potvrđuju da je povrede oštećenom nanio optuženi, te da iz iskaza svjedoka S.A., proizilazi da je oštećeni M.S. Z. prijetio njemu i optuženom skalpelom, pa bi navedeno ukazivalo na elemente nužne odbrane. Osim toga navodi, da sve i kada bi se prihvatilo da postoji dovoljno dokaza o osnovanoj sumnji da je njegov branjenik poduzeo inkriminisane radnje, ukazuje da je oštećeni kritične prilike zadobio lake tjelesne ozljede, kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Z.C. zbog čega smatra da ne postoji osnovana sumnja da je optuženi učinio krivično djelo za koje se tereti optužnicom.

Nisu osnovani navedeni žalbeni navodi branitelja optuženog.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud svoj zaključak o postojanju osnovane sumnje da je optuženi učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH za koje se tereti, zasnovao na mnogobrojnim konkretnim dokazima objektivne i subjektivne prirode, a ne samo na iskazima svjedoka na koje branitelj u žalbi ukazuje. Osim toga, nije tačno da se iz iskaza M.B. ne može zaključiti da je optuženi, kako se to osnovano sumnja, nanio povrede oštećenom, jer iz iskaza ovog svjedoka slijedi da je on čuo svađu između optuženog i oštećenog, ali da nije vidio šta se između njih događalo i da je u jednom momentu čuo oštećenog kako jauče, pa se vratio do njega i misli da je optuženi (kojeg kao i drugi svjedoci oslovljava sa S.), iznenada napao oštećenog. Okolnost da svjedok A.S. nije vidio kako se odvijao

inkriminirani događaj, jer je zaspao, ne dovodi u pitanje postojanje osnovane sumnje, budući da se ovaj svjedok samo izjašnjavao o okolnostima koje su prethodile događaju (nalazio se u istom objektu sa optuženim, dok je optuženi pio alkohol). I na kraju, iako iz iskaza svjedoka S.A. proizilazi da je oštećeni prijetio skalpelom optuženom, iz njegovog iskaza ne proizilazi da je on tim skalpelom pokušao da napadne optuženog, već da je svjedok vidio kada je optuženi uzeo nož, prišao oštećenom i nanio mu povrede. Stoga, pomenuti žalbeni navodi branitelja optuženog ne dovode u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda o osnovanoj sumnji, naročito što svjedoci A.K. i H.S. u svojim iskazima potvrđuju da su vidjeli kada je optuženi iznenada, kada su napuštajući objekat krenuli u koloni jedan iza drugog, napao oštećenog nožem i nanio mu opisane povrede, dok svjedok A.K. ističe da je vidio kada je optuženi prethodno izvukao nož iz rukava. Nadalje, ni okolnost da je oštećeni kritične prilike zadobio lake tjelesne ozljede ne dovodi u pitanje zaključak prvostepenog suda o postojanju osnovane sumnje da je optuženi učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH. Najprije valja istaći da je u pitanju pokušaj izvršenja predmetnog krivičnog djela, te da sama težina posljedice nije relevantna za utvrđenje da li je u pitanju pokušaj krivičnog djela ubistva, već sve okolnosti učinjenja predmetnog krivičnog djela, koje je prvostepeni sud imao u vidu. U konkretnom slučaju, iz pobijanog rješenja proizilazi da je sud imao u vidu i to, da su povrede, kako se to osnovano sumnja, nanese oštećenom u vitalne dijelove tijela i to predjelu ličnog i lobanjskog dijela glave, lijevog ramenog pojasa (grudnog koša) u kojem se nalaze veliki krvni sudovi, pazušna arterija koja predstavlja nastavak velike/potključne arterije kao i njeni ogranci – bočne grane, kako to slijedi iz nalaza i mišljenja vještaka C.dr. Z.a, pa i ovaj sud nalazi pravilnim zaključak prvostepenog suda o postojanju osnovane sumnje da je optuženi učinio predmetno krivično djelo za koje se optužnicom tereti. Stoga se suprotni žalbeni navodi branitelja, kao neosnovani, nisu mogli uvažiti.

Kako žalbom branitelja optuženog nije osporen zaključak prvostepenog suda o postojanju posebnog pritvorskog osnova na strani optuženog propisanog odredbom člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, iz tog razloga ovaj sud nije ni ispitivao pravilnost pobijanog rješenja u tom dijelu.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu odredbe člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je žalbu branitelja optuženog A.A., odbio kao neosnovanu.

Zapisničar
Senka Herić, s.r.

Predsjednica vijeća
mr Božidarka Dodik, s.r.